

Озрен Јоргановић

ВЈЕРА У СУТРА

Рецензија збирке пјесама Данила Тешановића „Између здравице и тужбалице“

---

*Не вриједи отаџбина широка до бескраја
Ако се ђаволу предаш и испишеш из раја.*

Послије романа „У ђавољем троуглу“ (1999.), који је „написан у рову руком једног обичног српског роба“, „Слова неподобног“ (2001.) и сјајног „Ђердана од крви“ највећи озренски (по рођења и борављењу), а по дјелу и таленту изванпросторни и ванвременски Данило Тешановић разбацио је стихове у својој првој „правој“ скихозбирци „Између здравице и тужбалице“ и доказао да је велики пјесник бар онолико колико је велики прозаиста. Његове пјесме „између крајности“ говоре о љубави и мржњи, утварама и странпутицама, памети и глупости, истини и стереотипима, храбрости и кукавичлуку, али на оригиналан и ријетко написан и прочитан начин.

У стиховима:

*(...) Без сложене вјетине нема љетине
Без житних њива нема кољива
Без нерада нема ни досада*

*Без коријена нема ни сјемена
Без сијања нема ни клијања
Без плођења нема ни рођења*

Без сванућа нема ни искона (...)

„Између здравице и тужбалице“

Тешановић пјеснички нуди излаз из суноврата, док стиховима:

*(...) Испред мене – смрзла жица,
Иза – хрчу дивизије,
Изнад – безброј сијалица,
Испод земља што крв крије. (...)*

„На стражи“

указује на коријене које се не смију почупати већ уз њихову помоћ досегнути могуће и потребно, Небеско.

Пјесма „Нико, неко и свако“ пјева о сваштарском менталитету који спречава да се достигну висине које као народ Срби могу достићи.

*(...) Сви смо ми нико, неко и свако,
Сви смо тежили да значимо нешто,
А постали смо ништа!*

*Сад нам је крив свако
ко мисли да је неко,
ко мисли да је нешто,
што нисмо постали неко,
већ смо остали нико –
једно велико свашта!*

А нико не зна за шта! (...)

„Нико, неко и свако“

Тешановић сјецира тзв. Нови свјетски поредак и оптимистички прориче да сва зла, која је тај „поредак“ учинио према Србима неће остати некажњена.

*(...) И док сви слијегаше раменима
испеше на крст разбојнике разбојници,
а потом и народ мој.
И разапеше га!
Нити опраше руке, нити се покајаше
но крвљу народа мога жеђ загасише!
И одоше даље,
Одоше силни и срећни,
одоше да разапињу још неке.
одоше, а не знаше
да након распећа
долази васкрснуће
и по Писму
и у животу!*

„На Голготи“

Пјесник пјева и о свом Озрену, који је на различите начине дотакнут и у његовим претходним дјелима.

*(...) Усред азијатске таме
Озрен је к'о звијезда сјајна!
Озрен је, Србије, Озрен је, Србине,
Највећа српска тајна.*

„Слово о Озрену“

Стихозбирка обилује пјесмама на граници између свјетлости и таме, сна и јаве, оптимизма и песимизма. Ипак, доминирју оптимистички тонови и поруке да оптимизма може бити само ако се Срби сложе, обоже и умноже.

*(...) Гурнуше ме у сумрак, а родише се јутра,
Пожелеше ми јуче, а ја верујем у сутра.*

„Васкрснуће“

*(...) У општој људској пустоши
да се не бисмо изгубили
заборавили смо све
и луди се изгубили.*

„У избјегличкој колони“

Пјесник се не либи да говори и о манама племена коме припада, али никада у њиховом сјецирању није злурад.

*(...) Постао сам Велик Србин,
висок, тежак - шта ми фали?
Велик Србин? Шта ми вреди,
кад остадох човек мали!*

„Велики Србин“

*(...) Изађимо из гријеха и лудог богохуља,
покопајмо лажне славе и личне историје!
Будимо Божије стадо, а не грбава руља,
нек не буде што јесте, а постане што није!*

Тешановић види излаз из таме. Излаз је у враћању коријенима, православљу и свим вриједностима које су навеле доктора Јована Марића да Србе препознаје по „топлој људској души и питомом православљу“.

„Између части и пропасти“

*(...) Није важно земаљско,
важно је небско Тројство.*

„Наше тројство“

Пјесник годинама ћера правду и неправду, идиоте и лопове, опортунисте и Брозове исписнике, вође и незналице због чега се од „ћерања“ уморио. Тешановићу је, заправо, доста ћерања и чезне за миром и светосављем.

*(...) Боже уради шта оћеш
Ја ти не могу забранити
Само те једно молим
Усели се у нас
И не диозволи икад
Иђе
Икоме
Ђерање
Понови*

„Дабогда се никад ниђе не ћеро“

Збирка пјесама „Између здравице и тужбалице“ дјело је зрелог пјесника, који је имао и има шта да каже и који је своје казивање преточио у стихове, који никога не могу оставити равнодушним.

„Између здравице и тужбалице“ је рукопис који заслужује да што прије угледа свјесност дана у облику „штампане ствари“.